

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
oddělení silničního hospodářství

Dle rozdělovníku

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
25. června 2021	Mgr. Jakub Drápal	KUZL 78731/2019	KUSP 78731/2019/DOP/JD

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a dále podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **přezkoumal** na základě odvolání Správy železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc, **rozhodnutí** Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 26. 9. 2019, č.j. MěUKM 073450/2019, sp.zn. MěU KM 051050/2019/05/PO, kterým bylo podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o zamítnutí žádosti o zrušení existujícího železničního přejezdu „P7314 trati Kroměříž - Zborovice a místní komunikace“, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství ze dne 26. 9. 2019, č.j. MěUKM 073450/2019, sp.zn. MěU KM 051050/2019/05/PO, ruší a věc se vrací tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

Účastník řízení podle 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc

Odůvodnění:

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán obdržel dne 10. 6. 2019 žádost Správy železniční dopravní cesty, státní organizace (nyní již jako „Správa železnic, státní organizace“) o zrušení přejezdu P7314, na místní komunikaci, evidenční km 6,180, katastrální území Drahlov na trati Kroměříž - Zborovice.

Správní orgán po oznámení zahájení řízení a projednání rozhodl o této žádosti tak, že rozhodnutím ze dne 26. 9. 2019, č.j. MěUKM 073450/2019 zamítl žádost na zrušení tohoto železničního přejezdu.

Toto rozhodnutí bylo doručeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh stanovil správní orgán.

Proti shora citovanému rozhodnutí podala Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc (dále též „odvolatel“) dne 6. 6. 2019 odvolání, ve kterém bylo uvedeno, že vydané rozhodnutí napadá v celém jeho rozsahu s tím, že nebyly dodrženy zákonné podmínky řízení, rozhodnutí je nepřezkoumatelné a výrok rozhodnutí nemá oporu v provedených důkazech.

Odvolatel poukazuje na fakt, že správní orgán v řízení jednal s účastníky, které ve svém rozhodnutí jmenuje a kdy jedním z nich má být Osadní výbor Drahlov. Dle názoru odvolatele však Osadní výbor Drahlov nemá postavení účastníka řízení, nemá právní subjektivitu a není schopen relevantně jednat ve správním řízení. Správní orgán měl v řízení mimo jiné zkoumat, zda zrušením přejezdu by došlo k zamezení přístupu na pozemky, k jejichž obsluze byl vybudován. Takové omezení se podle názoru odvolatele může týkat jen vlastníků dotčených pozemků. Osadní výbor Drahlov v lokalitě žádné pozemky nevlastní; z podstaty jeho zákonné funkce ani vlastnit nemůže. Tudíž jakákoli procesní aktivita této entity ve správním řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, nemůže být brána v procesu rozhodování v potaz. Navíc argument Osadního výboru Drahlov spočívající v užívání přejezdu veřejností za účelem zkrácení si cesty k silnici 11/432, je pro účely rozhodnutí v tomto řízení nepodstatný. Odvolatel je přesvědčen, že jediným vodítkem, kterým měl být správní orgán veden při svém rozhodnutí, je skutečnost, zda zrušením přejezdu budou dotčena vlastnická práva vlastníků pozemků či jiných nemovitých věcí, které jsou spojeny účelovými komunikacemi a pomocí železničního přejezdu P7314 situovaným na účelové komunikaci (viz PŘÍLOHA 1), tj. zda jim bude zachován přístup k jejich nemovitostem, resp. zda existuje jiná komunikační alternativa přístupu k pozemkům. Na toto zjištění však správní orgán podle odvolatele zcela rezignoval. I přes skutečnost, že společnost LUKROM plus s.r.o. jako účastník vyjádřila své stanovisko v postavení vlastníka dotčených pozemků, a to tak, že nevidí důvody, proč by nemohlo dojít ke zrušení přejezdu P7314, byť se obhospodařování jejich pozemků prodraží, a to z důvodu alternativní přístupové cesty k nim, nebral správní orgán toto vyjádření při svém rozhodnutí v úvahu. Fakt zvýšených provozních nákladů na obhospodařování pozemků není důvod k zamítnutí návrhu na zrušení železničního přejezdu. Jedná se o hospodářské riziko vlastníka pozemku, které musí řešit svým vlastním manažerským přístupem vedení podniku, nikoli toliko populárním přenesením nákladů tohoto na vrub odvolatele v podobě údržby železničního přejezdu. Tedy pokud jde o „nutnou a ničím nenahraditelnou komunikační potřebu“ existence přejezdu, tak je třeba podle názoru odvolatele zjistit a posoudit, zda v posuzovaném případě plní potencionální účelová komunikace na dotčeném pozemku (pozemcích) spolu s přejezdem nezbytnou dopravní

spojnici, a zda se nejedná o tzv. „cestu z pohodlí“. V této souvislosti odvolatel poukázal na fakt, že správní orgán jako podklad pro své rozhodnutí použil stanovisko Rady města Kroměříž obsažené v jejím zápise 17. schůze ze dne 15. 7. 2019, kde nesouhlasí se zrušením přejezdu P7314 rovněž z důvodu jeho využívání veřejností jako zkratku na silnici 11/432.

Správní orgán podle odvolatele v řízení vůbec nezkoumal existenci alternativy přístupové cesty svědčící vlastníkům obhospodařovaných pozemků a jednal se subjekty, které nemají postavení účastníka řízení, přičemž z jejich podání vycházel při svém rozhodování.

Rozhodnutí je nadto nepřezkoumatelné, neboť není jasné, z jakých provedených důkazů správní orgán vycházel, když dovedil, že přejezd P7413 je jedinou komunikací umožňující obsluhu pozemků v okolí.

Správní orgán byl při svém rozhodování veden pouze zájmem veřejnosti (vycházel ze stanoviska Rady města Kroměříž a Osadního výboru Drahlav). V tomto případě je možné podle názoru odvolatele uvažovat i o jeho podjatosti. Správní orgán také vůbec nebral v úvahu nevyhovující poměry přejezdu P7413, kterými odvolatel rovněž v řízení argumentoval.

V návaznosti na výše uvedené odvolatel proto navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému řízení.

K výše uvedenému odvolání se vyjádřil pouze správní orgán v předání spisu odvolacímu orgánu, kde ve svém stanovisku podle § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu sdělil, že odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě a k podanému odvolání nebylo doručeno žádné vyjádření. K odvolacím námitkám žadatele správní orgán uvedl, že v § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích nejsou určeni účastníci řízení, proto správní orgán právní postavení podle § 27 správního řádu určil vlastníku navazujících komunikací Městu Kroměříž, uživatelům pozemků za železničním přejezdem spol. LUKROM plus, s.r.o. a osadnímu výboru pro zjištění poměrů v této lokalitě. Pro správní orgán bylo rozhodující využívání přejezdu občany, doložené výpisem usnesení z Rady města Kroměříže. Investice města do opravy mostu přes Kotojedku jsou jasným dokladem o využívání komunikace vč. železničního přejezdu. Správa železniční dopravní cesty opakovaně (rok 2008, 2011) podává žádosti k vydání rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu z důvodu nevyhovujících poměrů přejezdu P7413. Tohle řešení je nejjednodušším řešením, přičemž vlastník místní a účelové komunikace investuje do těchto komunikací pro zajištění bezpečného užívání obyvateli okolních obcí, jak bylo zjištěno při správním řízení.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán musí nejprve uvést, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., kterým se mj. měnil i zákon o pozemních komunikacích a některé související zákony, který ve svém článku XXVII Přechodná ustanovení stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, postupoval odvolací orgán v

odvolacím řízení podle dosavadního právního předpisu, tj. podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020.

Odvolací orgán přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán musí konstatovat, že vydané rozhodnutí je v rozporu se správním řádem a zákonem o pozemních komunikacích a je nepřezkoumatelné. V tomto případě v řízení nebyl správně vymezen okruh účastníků řízení podle ustanovení § 27 správního řádu a dále pak nebyl zjištěn skutkový stav věci podle ustanovení § 3 správního řádu, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu, čímž se však odvolací orgán nebude zabývat pro zjištění uvedená níže.

Z předloženého spisu a vydaného rozhodnutí ve věci vyplývají zejména následující skutečnosti.

Dne 10. 6. 2019 podal odvolatel žádost o vydání rozhodnutí ve věci zrušení přejezdu P7314, na místní komunikaci, evidenční km 6,180, katastrální území Drahlov na trati Kroměříž - Zborovice s odůvodněním, že dopravní obslužnost dostatečně zabezpečuje jiný vhodný přejezd P7313 - evid. km 5,816. K žádosti byl doložen souhlas drážního úřadu zn. MO-SDO0181/19-2/Nv DUCR-25245/19/Nv ze dne 13. 5. 2019. Uvedeným dnem bylo zahájeno řízení.

Při vymezení okruhu účastníků řízení dospěl správní orgán k závěru, že v daném případě a v souladu s ustanovením § 27 správního řádu toto právní postavení náleží žadateli, vlastníku dotčených pozemních komunikací Městu Kroměříž (zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem služeb), Osadnímu výboru Drahlov (zastoupen panem xxx) a uživateli pozemků za železničním přejezdem spol. LUKROM plus s.r.o.

Správní orgán oznámil dne 26. 6. 2019 zahájení řízení, vyzval účastníky řízení a dotčené orgány k ústnímu jednání dne 9. 7. 2019 v místě železničního přejezdu P7314, na pozemku p.č. 318 k.ú. Drahlov u Jarohněvic. Z uvedeného šetření byl pořízen protokol.

Správní orgán dne 12. 7. 2019 zaslal spol. LUKROM plus, s.r.o., která se nezúčastnila ústního jednání a místního šetření, žádost o stanovisko ve věci řízení o zrušení železničního přejezdu P7314 trati Kroměříž - Zborovice. Požadované stanovisko bylo doručeno správnímu orgánu dne 7. 8. 2019 pod č.j. MeUKM/068006/2019, ve kterém uvedl, že (cituji): „*zrušení železničního přejezdu nám přístup k užívaným pozemkům zkomplikuje a prodraží, ale v zásadě mu nezabrání.*“

K podkladům řízení byl vlastníkem dotčených komunikací doložen výpis z usnesení 17. schůze Rady města Kroměříže ze dne 15. 7. 2019, jímž Rada města Kroměříže po projednání nesouhlasí se zrušením železničního přejezdu P7314 Drahlov v místě polní cesty Drahlov - Šelešovice z důvodu využívání přejezdu občany, motorovými vozidly, motocyklisty i cyklisty a dopravní obsluhou obhospodařující okolní pozemky. Současně bylo doloženo rozhodnutí speciálního stavebního úřadu spis. MěUKM 041667/2018/04/PO ze dne 6. 8. 2018 povolující stavební úpravy mostku přes vodní tok Kotojedka, který je součástí dotčené účelové komunikace. Silniční správní úřad dne 28. 8. 2019 zaslal pod č.j. MěUKM 073450/2019 účastníkům řízení a dotčeným orgánům sdělení k seznámení s podklady rozhodnutí, dle § 39 odst. 1 správního řádu, ve lhůtě 7 dní od doručení tohoto sdělení.

Správní orgán při posouzení sdělení Osadního výboru Drahlov uvedeného do protokolu vyhodnotil, že (cituji poslední odstavec rozhodnutí): „*Občané využívají pro rekreační účely do obce Jarohněvice. Využívají ho cyklisté i osobní vozidla pro zkrácení cesty na silnici II/432, nesouhlasu se zrušením přejezdu vlastníka místní a účelové komunikace uvedeného do protokolu a doloženého výpisem usnesení Rady města Kroměříž. Taktéž oprava mostu účelové komunikace přes vodní tok Kotojedka provedená v roce 2018, povolená silničním správním úřadem, je dokladem o využívání účelové komunikace vč. železničního přejezdu P7314 trati Kroměříž - Zborovice.*“

Správní orgán následně rozhodl tak, že žádost žadatele o zrušení existujícího železničního přejezdu „P 7314 - evid. km 5,816, trati Kroměříž – Zborovice“ zamítl.

Posouzení věci odvolacím orgánem:

Odvolací orgán nejprve musí vyjasnit otázku námítky možné podjatosti správního orgánu.

Podle § 14 odst. 1 správního řádu - *je každá úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*

Podle § 14 odst. 2 správního řádu - *úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.*

Odvolací orgán v tomto bodě odkazuje na konstatování rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010 v tom smyslu, že rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby podle § 14 odst. 1 správního řádu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, **je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.** Neztotožnil se tak s názorem předkládajícího senátu o systémové podjatosti všech úředníků daného územního samosprávného celku, pro kterou by tito byli vyloučeni z rozhodování, a navázal na předchozí judikaturu danou rozsudkem č.j. 2 As 21/2004.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu také na druhou stranu zdůraznil, že nelze opomíjet „systémové riziko podjatosti“ dané zaměstnaneckým poměrem úředníků k územnímu samosprávnému celku, neboť zaměstnavatel může nejrůznějšími prostředky účinně ovlivňovat úředníka při jeho rozhodovací činnosti (od kompetence rozhodovat o setrvání úředníka v zaměstnaneckém poměru přes udělování finančních a jiných benefitů až po nejrůznější opatření v každodenní praxi, jako je úprava pracovní doby, rozdělení úkolů, uspořádání vztahů mezi zaměstnanci apod.). Úředník územního samosprávného celku tak není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji systémovou podjatost, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností. V pochybnostech patrně bude třeba dát přednost vyloučení všech úředních osob z úkonů v řízení.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu jako příklad uvedl, že důvodem pochybností o nepodjatosti úředníka může být kontroverznost či politický význam rozhodované věci a s tím spojené zájmy, bez dalšího rovněž podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování

příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu. Na druhé straně zpravidla nebude důvodem k pochybám samotná skutečnost, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek (např. pokud stavební povolení vydané úředníkem se sice dotkne majetkových či jiných zájmů obce, půjde však o dotčení běžné, nekontroverzní a v měřítkách daného územního samosprávného celku nikoli významné).

Z důvodové zprávy novely správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. vyplývá, že cílem nového odstavce 2 proto bylo reagovat na stávající judikaturu Nejvyššího správního soudu a upřesnit předpoklady pro vyslovení podjatosti úřední osoby, a to nejen v prostředí územních samosprávných celků, ale i v případě zaměstnanců státu. Odstavec 2 neřeší výslovně přímo systémovou podjatost, negativně však vymezuje podmínky, při nichž může dojít k vyloučení úřední osoby ze všech úkonů v řízení. Odstavec 2 navazuje na odstavec 1 a výslovně stanoví, že v případě, kdy se pochybnost o nepodjatosti úřední osoby dovozuje z jejího služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku, není tato úřední osoba vyloučena podle odstavce 1. V důvodové zprávě k novele se v této souvislosti dále uvádí (cituji): „...*situace, kdy úřední osoba, která je ve služebním poměru nebo pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku, rozhoduje ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká státu nebo tohoto územního samosprávného celku (to znamená, že stát nebo tento územní samosprávný celek má sám na výsledku řízení zájem nebo je přímo anebo nepřímo ovlivňován osobami, jež takový zájem mají), není sama o sobě, případně ani s další přístupující skutečností (viz dále) důvodem podjatosti. **Taková úřední osoba není vyloučena z úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.** Pokud ve věci, jež se přímo nebo nepřímo týká státu nebo územního samosprávného celku, není existence služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu úřední osoby, která o věci rozhoduje, ke státu nebo k tomuto územnímu samosprávnému celku, důvodem systémové podjatosti, nemůže být (vzhledem k logickému argumentu a maiori ad minus) překročena kritická míra systémového rizika podjatosti ani přistoupením další skutečnosti, která by jinak (neplatila-li by výchozí podmínka) mohla být důvodem systémové podjatosti. Jinými slovy řečeno splnění této výchozí podmínky vylučuje, aby další skutečnosti (např. jevy v politické nebo mediální sféře, zájem vlivných osob na výsledku řízení), které přímo nebo nepřímo souvisejí s existencí daného vztahu úřední osoby ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku, byly důvodem systémové podjatosti.“*

Odvolací orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že z obsahu správního spisu nevyplývá a ani v provedených úkonech v řízení nespátřuje nějakou podjatost příslušné oprávněné úřední osoby, která věc vyřizuje a de facto ani v samotném odvolání není nijak blíže specifikována námitka podjatosti správního orgánu, když odvolatel pouze poukazuje na fakt, že správní orgán vycházel při svém rozhodování ze stanoviska Rady města Kroměříž a Osadního výboru Drahlov, což samozřejmě samo o sobě nemůže vést k pochybám o její nepodjatosti, ale spíše o nepřezkoumatelnosti odůvodnění daného rozhodnutí.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu - *účastníky v řízení o žádosti jsou žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.*

Podle § 27 odst. 2 správního řádu účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

V návaznosti na výše uvedená zákonná ustanovení odvolací orgán dospěl k závěru, že správní orgán jednoznačně pochybil již při vymezení účastníků řízení, když ve svém rozhodnutí uvedl, že (cituji): „*Při vymezování okruhu účastníků řízení dospěl silniční správní úřad k závěru, že v daném případě toto právní postavení, dle § 27 správního řádu, náleží žadateli, vlastníku dotčených pozemních komunikací Městu Kroměříž zastoupenému Městským úřadem Kroměříž, odborem služeb, Osadnímu výboru Drahlou zastoupenému panem xxx a uživateli pozemků za železničním přejezdem spol. LUKROM plus s.r.o..*“

Nejenže tento svůj názor správní orgán nijak neodůvodnil v tom směru, proč nemohou být dotčena práva ostatních osob zejména pak vlastníků ostatních sousedních pozemků před i za příslušným přejezdem, neboť pokud jako účastníka řízení vyznačil spol. LUKROM plus, s.r.o. jakožto vlastníka pozemku parc. č. 254/35 v k.ú. Drahlou u Jarohněvic, tak musel stejně tak vyznačit jako účastníky řízení i jednotlivé vlastníky dalších nejbližších pozemků u přejezdu, a to parc. č. xxx, parc. č. xxx a parc. č. xxx vše v k.ú. Drahlou u Jarohněvic.

Výše uvedené samo o sobě vede k absolutní nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Účastenství ve správním řízení, pokud zvláštní právní předpisy neobsahují speciální právní úpravu stran účastenství, řeší výše citovaný § 27 správního řádu, přičemž **správní orgán nijak neřešil pozici vedlejších účastníků**, jak je vymezuje správní řád v § 27 odst. 2, neboť rozhodnutím správního orgánu mohly být zcela jistě dotčeny na svých právech i další osoby, které měl správní orgán správně vyznačit, když platí, že aby dotčená osoba byla účastníkem řízení, postačuje, že **je možné**, že bude rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech.

Správní orgán v tomto směru také v odůvodnění rozhodnutí pouze odkázal na zápis z usnesení 17. schůze Rady města Kroměříže ze dne 15. 7. 2019, jímž Rada města Kroměříže po projednání nesouhlasila se zrušením železničního přejezdu P7314 Drahlou v místě polní cesty Drahlou - Šelešovice **z důvodu využívání přejezdu občany, motorovými vozidly, motocykly i cykly a dopravní obsluhou obhospodařující okolní pozemky**. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí dále odkázal na sdělení Osadního výboru Drahlou v tom smyslu, že **posuzovaného přejezdu využívají občané pro rekreační účely do obce Jarohněvice, dále pak cyklisté i osobní vozidla pro zkrácení cesty na silnici II/432**.

Podle § 144 odst. 1 správního řádu - *nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky*.

Podle § 144 odst. 2 správního řádu - *účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce*.

Odvolacímu orgánu není z odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu jasné, proč vyznačil účastníky řízení tak, jak je uvedeno v jeho rozhodnutí, když pak odkazuje a argumentuje používáním přejezdu ze strany široké veřejnosti, jak je uvedeno výše, což by podle názoru odvolacího orgánu vedlo k závěru, že v tomto případě nelze jednoznačně určit okruh účastníků řízení, a tudíž mělo být v řízení o zrušení přejezdu s ohledem na výše uvedená ustanovení správního řádu doručováno veřejnou vyhláškou, což opět vede k absolutní nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Pokud správní orgán dojde v dalším řízení k závěru, že nelze jednoznačně v daném případě určit okruh účastníků řízení, musí být v řízení o zrušení přejezdu doručováno veřejnou vyhláškou vyvěšenou na příslušné úřední desce.

Dalšího pochybení se správní orgán dopustil, když jako účastníka řízení přibral i Osadní výbor Drahlav, který je zastoupen panem xxx. Jak správně uvedl odvolatel ve svém odvolání, tento subjekt nemá žádnou právní subjektivitu.

Podle § 120 odst. 1 zákona o obcích - *v částech obce může zřídit zastupitelstvo obce osadní nebo místní výbory (dále jen „osadní výbor“). Osadní výbor má minimálně 3 členy. Počet členů osadního výboru určí zastupitelstvo obce.*

Podle § 121 odst. 1 zákona o obcích

Osadní výbor je oprávněn

- a) předkládat zastupitelstvu obce, radě obce a výborům návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce,*
- b) vyjadřovat se k návrhům předkládaným zastupitelstvu obce a radě obce k rozhodnutí, pokud se týkají části obce,*
- c) vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občany obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v části obce, orgánům obce.*

Z výše uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že působnost osadního nebo místního výboru se týká pouze samostatné působnosti obce, nikoliv přenesené působnosti. Nadto osadní výbor nemá právní subjektivitu, tudíž nemůže vystupovat jako subjekt práva. Jelikož z důvodů uvedených výše nemá schopnost být nositelem i vykonavatelem práv a povinností, nemůže být Osadní výbor Drahlav (ani jeho zástupce) účastníkem tohoto řízení.

Tato výše uvedená pochybení jsou sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť v řízení a při vydání rozhodnutí opřel správní orgán I. stupně své rozhodnutí o námítky osob, které buď vůbec, nebo dostatečně neprokázaly přímé dotčení svých práv nebo povinností.

Podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích – obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad, a působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací.

Podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích může na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu rozhodnout o zrušení přejezdu.

Odvolací orgán k výše uvedenému dodává, že ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků je nutné vyjasnit, zda po obou stranách železniční trati, v místě železničního přejezdu P7314, existují pozemní komunikace (případně jaké kategorie), neboť toto zjištění v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu zcela absentuje a nevyplývá nijak ani z podkladů založených ve spisovém materiálu. Dále pak zcela absentuje zjištění, zda zrušením předmětného železničního přejezdu nedojde k zamezení přístupu a příjezdu na pozemky (jejich části), k jejichž dopravní obsluze byl v minulosti vybudován. Tedy, zda v současné době

existují jiné vyhovující alternativní možnosti jejich dopravní obsluhy. Je třeba také zadokumentovat stav případné komunikační alternativy, řádně odůvodnit případný zánik účelové či místní komunikace či její části a vypořádat se v tomto směru se všemi námitkami účastníků řízení.

Odvolací orgán v tomto směru musí zkonstatovat, že správní orgán odůvodnění svého rozhodnutí opřel pouze o negativní vyjádření vlastníka komunikace - Města Kroměříž a sdělení Osadního výboru Drahlov, u kterého ani nezjišťoval, zda vůbec splňuje předpoklad účastenství ve správním řízení o zrušení železničního přejezdu P7314. Tímto svým postupem porušil řadu zásad správního řízení uvedených v § 2 až 7 správního řádu, když bez dostatečně zjištěného stavu věci vyhověl odpůrcům zrušení železničního přejezdu.

Závěrem odvolací orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, když správní orgán se vůbec nezabýval určením okruhu účastníků řízení, čímž jednoznačně zvýhodnil odpůrce záměru, a neměl dostatek podkladů pro správní uvážení k hodnocení věci, o níž rozhodoval. Napadené rozhodnutí je tudíž nepřezkoumatelné, tzn. i nezákonné, a odvolacímu orgánu nezbylo než rozhodnout jak shora uvedeno.

V souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vyslovil odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán při novém projednání věci vázán.

Právní názor odvolacího orgánu:

V novém projednání správní orgán nejprve vyhodnotí a určí okruh účastníků řízení ve smyslu § 27 správního řádu. Pouze účastníci řízení mohou do řízení uplatnit námitky. Pro určení okruhu účastníků řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu je rozhodující průkaz přímého dotčení jejich práv nebo povinností s ohledem na předmět řízení, kterým by mohlo být do jejich práv nebo povinností přímo zasaženo.

Při hodnocení okruhu účastníků řízení se musí správní orgán zabývat otázkou, zda osoba, která se považuje za účastníka řízení, bude přímo dotčena zrušením železničního přejezdu. V případě, že bude vzata za účastníka řízení, musí správní orgán posuzovat, zda zrušením přejezdu by bylo znemožněno nebo zásadním způsobem omezeno užívání jejich nemovitostí.

Po takovém vyhodnocení okruhu účastníků řízení, ostatním osobám, které neprokáží přímé dotčení svých práv nebo povinností, bude postupovat podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu.

Až po provedení určení okruhu účastníků lze posoudit věc samou, tedy zda zrušením předmětného železničního přejezdu nedojde k zamezení přístupu a příjezdu na pozemky (jejich části) k jejichž dopravní obsluze byl v minulosti vybudován, tedy zda zrušením přejezdu nedojde k nepřiměřenému zásahu do práv vlastníků přilehlých nemovitostí. Dále je nutno zkoumat, zda existují vyhovující alternativní možnosti jejich dopravní obsluhy, které je potřeba zadokumentovat (jak již bylo uvedeno výše) a vyhodnotit míru prodloužení přístupových cest k těmto nemovitostem. Následně správní orgán přistoupí k vypořádávání námitek jednotlivých účastníků řízení.

Vyžádá-li si to průběh správního řízení, prvoinstanční správní orgán provede i další důkazy. V dostatečném předstihu před vydáním rozhodnutí musí být příslušným usnesením prohlášena

Ihůta, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Účastníci musí být navíc řádně a včas vyzváni a upozorněni na možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Podle výsledku správního řízení pak správní orgán rozhodne.

Poučení o odvolání:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk razítka

Mgr. Jakub Drápal
referent odboru dopravy a silničního hospodářství

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Odvolatel:

Správa železnic, státní organizace, IČ: 70994234, Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 779 00 Olomouc – DS

Účastník:

Město Kroměříž, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž - zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem služeb, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž – DS
LUKROM plus s.r.o., Lípa 81, 763 11 Lípa – DS

Na vědomí:

xxx, Drahlov xxx, 767 01 Kroměříž

Po nabytí právní moci:

KUZK ODSH

Městský úřad Kroměříž, odbor občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství